

ת-אלא גם חג הזוגות המתחתנים בסיטונות

חופה היי!

הה מגדרה נראה להם אכזוטי ומידברי. הפעם נמשכה משוממה עינו אל נערה נאה, שישבה השולחן השכן, ומתבוננת בו בביישנות.

איתי שהיא יפה והסתכלתי עליה, מספר עמוס. היא בלה עלי, ואני עליה, עד שבסוף ניגשתי אליה והתחלתי ל"איתה. דיברנו ודיברנו, עד שהיא היתה צריכה ל" או קבענו פגישה בתל-אביב, אחרי שבוע, ובאתי." וס בא, ראה — ונישא.

בור חודש ימים עמדו שניהם תחת חופה ברבנות אביב, כשהרב הספרדי, יבגי שלמה, מברך אותם: ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה.

★ ★ ★

הזכה היהודית, שהפכה את חמישים הימים שבין הגהפסח לשבועות לימי אבל, בהם אסורים השמחה ונות, היא גם שהתירה אותם פעמיים בתקופה זו — בעומר ובראש חודש.

גיבה המקובלת קשורה באגדה תלמודית, המספרת על אלף התלמידים, שהיו לרבי עקבא, בין גבת לאנטי-ס (ליד ראש-העין), ואשר מתו כולם בין פסח לבין העצרת — כלומר: 15 יום לפני חג השבועות, מכי שלא נהגו כבוד זה לזה, תאריך זה מתאים ליום לספירת העומר.

רשים אגדה זו כגירסת סתרים לכך ש-24 אלף לוחמים, ערוכים באותה גיזורה, הושמדו בידי הרומאים, מפני ידעו לשמור על המשמעת בשורותיהם. ההרג הסתיים בעומר, ועל כן אסור לשמות עד אותו יום.

ול שאר הימים עד לשבועות, ישנן שתי גירסות,

וצבעונית ומנחם השקה אותה מכוסית היין ונשק לה: "הרי את מקודשת..."

★ ★ ★

וגות רבים העומדים בלחץ היום-יומי הרגיל של הרצון להינשא, ניתק פים בל"ג בעומר בבולמוס, מה גם כש מתחסף הפיתוי הגדול של בילוי זול כי נהריה, המובטח לכל זוג המתחתן ביום זה. עירית נהריה איפשרה לצעירים רבים, ש בדרך אחרת לא היו יכולים לאפשר לעצמם לחוג את שבוע הדבש, לעשות זאת בזול, בקלות, ובחברת עשרות זוגות צעירים אחרים.

וכך, שעה שברוב ימי השנה מחתנים הר-בנים העדתיים שניים או שלושה זוגות כי ממוצע, יש ביום כזה 10 זוגות לכל רב כי עיר. מספר כזה של נישאים מכריח את הרבנים לעבור לשיטת הסרט הנע, המשוכ-ללת גם בשטח מקודש זה.

מאחר שהזוגות, שהחליטו להיכנס ל-נישואים, חייבים להופיע בפני רושם ה-נישואים עוד שבועיים לפני החתונה, יש מספיק זמן למזכירים לתכנן את סדרי ה-חופות, לארגן בדיוק את זמן בואם של הזוגות, מדי רבע שעה מכריזו שומר הרבנות את שמם של בני הזוג הנכנס, מכין את הזוג המחכה בתור.

"חיתנתי איזה עשרה זוגות בערב

סופו של סיוול

הוא גורלם של עמוס חגיגי ושרה יוסף. הם הכירו זה את זה כששרה טיילה לאילת, ניפגשה במקרה בעמוס בבאר-שבע. הם עומדים, רציניים ומהורהרים, לפני טקס הקידושין שיערך תוך זקנות מספר.

החתונות, ללכת למקום בו יערכו את המיש-תה והסעודה הגדולה, שיסמנו את המעבר מחופש הרחוקות לעול הנישואין. רק ורקו יהודה (28) ודהן רוחמה (24) שקטים. שניהם מהצפון הרחוק. יהודה מכדורי, ורוחמה מסג'רה. הם מתחתנים ב-תל-אביב ועוברים לגור בה. מכיון ש-כך, אירגנו בינתיים מסיבה זוטא על מרפסת הבית השכן, ובטוב לב המסובים ביין הם פוצחים כולם בזמר ושרי: "לכה דודי לקראת כלה..."

קים הצלמים ביניהם את הימים, מסתדרים כך שלא יהיה יותר מצלם אחד בכל יום. אך ביום כזה שוהים שלוש הצלמים בשטח, ולאיש מהם אין הפרנסה חסרה. ואינו פרנסה! לפני החופה ואחרי החו-פה, עם הצעיף על הפנים ובלו הצעיף; עם החתן ובלו החתן; עם ההורים ועם הדודים ועם האחים והאחיות; ותמונה משפתתית כללית, כשהזוג המאושר במרכז התמונה וכל עשרות הקרובים עומדים מסביב ומק-פיאים את פרצופם מהתרגשות לפני הצלם. מי לא ירצה להצטלם כך?

שלמה גולדשטיין לא מסכים להצטלם כך. בכלל הוא אינו רוצה להצטלם. גם את קרובי המשפחה הוא מנשק בקושי, אינו מוכן כמעט להגיד שלום. הוא סוחב אחריו את אשתו, יפה אדיגס, מנסה להתחמק מ-הצלמים. לבסוף נכנע גם הוא להפצרות כל בני המשפחה, וביחוד להפצרות אחותו מלכה (22), שהתחתנה גם היא בל"ג בעומר לפני ארבע שנים, וכעת היא אם לילדה, ולאחד בדרך.

★ ★ ★

כך הם נישאו בקצב המסחרר. דוד דננברג (25) והלה רוחבסקה (20) מבית שמש, הנוסעים לשבוע למלון תדמור, יחזרו אחר-כך לעיירתם. ברנרד לייבוביץ (23), שעלה לפני שבעה חודשים, חיכה כל הזמן להברתו מזה שני תיים, אראלה פופוביץ (19). היא הגיעה לפני חודש מאוחר ארץ, והם כבר נשואים. גם עוז יעקב (23) היה צריך לעמוד בקצב המסחרר. הוא התחתן בבית-הכנסת אהל מועד, ולא ברבנות, אבל גם אותו ר-את אשתו בתיה, פינו מהאולם לאחר סיום החתונה. "יש חמש חתונות היום, חוץ מהשלוש שהיו אתמול," סיפר הרב יהושע אברמוף, רבה של אהל מועד.

כך גם נישאו ברבנות חנוך אבירי ונס צרפתי, שניהם מיד-מרכזי, כשחבריהם לקבר-צה באו במיוחד לתל-אביב לחלוק איתם בשימחה.

"יש רק עוד בעייה אחת," מספרים החב-רים, "איפה יכלו את שבוע הדבש. נס רוצה לנסוע לאילת, אבל חנוך מתעקש דפקא לצפון." כל הזוגות מהירים לעזוב את חצר

ת, האשכנזית, טוענת שלאחר מכן נמשך האבל גם ין איסוף הגוויות וקבורתן. הספרדים מסתפקים ב-33 האבל, מתירים אחריהם את הנישואים. נחם מגדל גרוס (28), אינו מכיר מסורת יהודית עתיקה

וא גר במינכן, גרמניה, שם גם הכיר את חברתו רות י שנתיים. הם החליטו לבוא לישראל על מנת להתחתן ולא הבינו מדוע הם צריכים לחכות חודש ימים עד ד יהיה מותר להם להתחתן. אבל לא היתה להם ברירה, חיכו.

רב האשכנזי, יהודה דים, הושיב את מנחם מגדל בחדרו, הוא שם בידו את שקית התפילין ומבקש ממנו שיחזור ינו מילה במילה, אחת עברית ואחת תרגום לגרמנית: ה, מנחם מגדל גרוס, מתחייב לשמור כל תנאי כתובה תן לאשתו.

אחר מכן כיסתה רות את ראשה במטפת-ראש דקה

הזוג הקשיש בא בנפו ל- חזון את יום נישואיו, כשהצלם מישקה משמש כעד יחיד.